

VATAN SAVUNMASI MI, SINIF MÜCADELESİ Mİ?

Aydınlık Gazetesi, 26 Ekim 2015

Yıldırım Koç

Vatanımıza yönelik saldırıların yoğunlaştığı günlerden geçiyoruz.

Aynı zamanda sınıf mücadelesi de yoğunlaşıyor ve ekonomik krizin derinleşmesiyle birlikte daha da yoğunlaşacak.

Bazı kişiler, bu iki sürecin birbiriyle çeliştiğini düşünüyor. Örneğin, sınıf mücadelesinin işverenleri ürküteceğini ve vatan mücadelesinden kaçıracağını ileri sürerler var.

Halbuki, milletimizin yüzde 70'i geçimini işgücü satışıyla kazanıyor. İşsizleri ve işçi/memur emeklilerini de dikkate alırsanız, geniş tanımıyla "işçi sınıfı" olarak değerlendireceğimiz kesim, nüfusun yüzde 80'ini geçiyor. Bu rakama, esnaf-sanatkar ve köylerdeki küçük meta üreticileri dahil değil.

Vatan savunmasının başarısı için sınıf mücadelesini (şimdilik de olsa) kenara koyalım diyenlere bakalım Mustafa Kemal Paşa ve Mao nasıl yanıt veriyor!

1921 YILININ İKİ KANUNU

Ulusal Kurtuluş Savaşımızın en sıkıntılı günlerinde Büyük Millet Meclisi Ereğli kömür havzasındaki işçilerin çıkarlarını koruyan iki kanun kabul etti. Vatan savunmasının en zor günlerinde, Osmanlı döneminde işçiye tanınmamış olan haklar, 1921 yılında düzenlendi.

28 Nisan 1337 (1921) gün ve 114 sayılı Yasa, kömür tozlarının "amele heyeti idaresi" tarafından açık artırma ile satılmasını ve satıştan elde edilen gelirin "amele heyeti" adına Ziraat Bankası'na yatırılmasını öngörüyordu.

10 Eylül 1337 (23 Eylül 1921) gün ve 151 sayılı Yasa ise, işçiler için koğuş ve hamam yaptırılmasını öngörüyor; işçilerin zorla çalıştırılmasını ve 18 yaşından küçüklerin çalıştırılmasını yasaklıyor; işçilerin kuracağı "ihtiyat ve teavün sandıklarına" işverenlerce işçi ücretinin yüzde 1'inden az olmayacak bir miktarın yatırılmasını zorunlu kılıyor; hastalanan ve kazaya uğrayan işçinin işverenlerce tedavi edilmesi zorunluluğunu getiriyor; işveren hatalarından kaynaklanan iş kazası nedeniyle ölümlerde işçinin ailesine işverence tazminat ödenmesini zorunlu kılıyor; günlük çalışma süresini 8 saatle sınırlıyor; fazla çalışma zorunluluğunu kaldırıyor; fazla çalışma ücretini yüzde 100 zamlı olarak belirliyor; madene iniş ve madenden çıkış sürelerini çalışma süresi içinde kabul ediyor; maden işçileri için asgari ücret düzenlemesi getiriyordu.

Bugünkü Amele Birliği'nin temelinde bu kanunlar yatmaktadır.

MAO'NUN POLİTİKASI

Mao'nun örneği de ilginçtir.

Amerikalı gazeteci Edgar Snow'un 1930'lu yılların ikinci yarısında Çin'deki gözlem ve görüşmelerini anlattığı *Çin Üzerinde Kızıl Yıldız* kitabı çok ünlüdür. Edgar Snow, 19 Temmuz 1936 günü Mao ile toprak dağıtımı üzerinde konuşuyor. Japonya Çin'e saldırmış. Çin Komünist Partisi, Japonya'ya karşı Kuomintang ile bir birleşik cephe oluşturmaya çalışıyor.

Edgar Snow şunu soruyor: "Birleşik cephenin çıkarı için sovyet programındaki diğer şeyler ertelenmişken, toprakların yeniden dağıtımının geciktirilmesi de mümkün değil mi?"

Mao'nun yanıtı şöyledir: "Toprak ağalarının mal mülküne el koymadan, köylülüğün temel demokratik talebini karşılamadan, ulusal kurtuluş için başarılı bir devrimci mücadelenin geniş kitle tabanını yaratabilmek mümkün değildir. Köylülüğün milli dava için desteğini kazanabilmek için onların toprak talebini karşılamak gereklidir." (Edgar Snow, *Red Star Over China*, Bantam Books, New York, 1978, s.484-5.)

Günümüzde ise işçi sınıfının temel talepleri için mücadele etmeden, işçi sınıfını milli dava doğrultusunda seferber edebilmek mümkün değildir.

Vatan savunmasını başarıyla yürütebilmek için sınıf mücadelesini desteklemek, geliştirmek ve örgütlemek şarttır.